

BULUTLAR PRENSİ

Üç Güneş

2

Christophe Galfard 1976 yılında doğdu. École Centrale'de okuduktan sonra öğrenim hayatına Cambridge'de devam etti. Ünlü astrofizikçi Stephen Hawking danışmanlığında teorik fizik dalında doktorasını bitiren nadir kişilerdendir. Kara delik ve evrenin kökeni alanlarında uzman olan Christophe Galfard, Lucy ve Stephen Hawking ile *Georges ve Evrenin Sırları* adında 35 dile çevrilen bir kitap yazdı.

Vincent Dutrait 1976 yılında doğdu. École Émile Cohl'da çizim okuduktan sonra 1997 yılında Tayvan'da ilk işini yaptı. Bir Asya âşığı olan Dutrait, bir süre Güney Kore'de yaşadı. Sanatçı kimliğinin yanı sıra eski okulunda çizgi roman ve resim dersleri verdi. Dutrait ilk gençlik kitapları ve fantastik romanlar için çizimler yapmaya devam etmektedir.

Yasemin Tanbi Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Fransızca Mütercim-Tercümanlık Bölümü'nde aldığı lisans eğitimini 2001 yılında tamamladıktan sonra Bilkent Üniversitesi Mütercim-Tercümanlık Bölümü'nde çalışmaya başladı. 2011 yılında Atılım Üniversitesi İngilizce Çeviribilim dalında yüksek lisansını aldıktan sonra Lyon-Lumière Üniversitesi'nde doktora çalışmalarına devam etti. Çizgi roman çevirisi, çocuk edebiyatı çevirisi, çeviri eğitimi üzerine çalışmaları olan Tanbi'nin Fransızca-İngilizce çocuk edebiyatı ve teknik konularda birçok çevirisi vardır.

CHRISTOPHE GALFARD

BULUTLAR PRENSİ

Üç Güneş

2

Roman

Resimleyen
Vincent Dutrait

Çeviren
Yasemin Tanbi

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4754
Doğan Kardeş - 759
—gençlik—

Bulutlar Prensi - 2. Üç Güneş / Christophe Galfard
Resimleyen: Vincent Dutrait
Özgün adı: Le Prince des Nuages - Le matin des trois Soleils
Fransızcadan çeviren: Yasemin Tanbi

Kitap editörü: Korkut Erdur
Düzeltili: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdoğan

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

Çeviriye temel alınan baskı: Pocket Jeunesse, Paris, 2013
1. baskı: İstanbul, Aralık 2016
ISBN 978-975-08-3868-2

© 2012, by Editions Pocket Jeunesse, département d'Univers Poche-Paris, France

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2014
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Bu kitap yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.
Bu kitabın telif hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi No: 4 Karaköy Palas Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

*Yıldızların arasında yolculuk eden
Nathalie ve Julia'ya*

Önsöz

Kraliyet Bulutu'nu terk ederken, Kae Drake birçok kişinin acı çekmesine neden olacağını biliyordu ama artık burada daha fazla kalamazdı. Merkez Bulutları Krallığı'nı yöneten Tiran delirmişti. Yeni çıkan yasa da bunun kanıtıydı. Çocuklara bilim öğretmek yasaklanmış, öğretmeye kalkanlar ise idam cezasına çarptırılacaktı.

Kae Drake buluttan ayrılırken yanına gökkuşağı gibi parlayan bir kristal parçasından başka bir şey almadı. Şafak sökmeden Kae odasından çıktı, koşarak kraliyet sarayının bodrum katına indi ve hava motorlarının durduğu hangara gitti.

“Şehirden almam gereken bir şey var. Güneş doğmadan dönmüş olurum” dedi girişte duran askere.

Kadının güzelliği karşısında nefesi tutulan asker görevini yerine getirmeyi unuttu. Giriş iznini istemek yerine başını utanarak öne eğdi, anlaşılmayan sözler geveledi ve Kae'nin hangara girmesine izin verdi.

Kae Drake arkasına bakmadan önüne gelen ilk hava motoruna bindi. Karnında taşıdığı çocuğun bu krallıkta büyümesine izin vermek yerine uçarken ölmeyi tercih ediyordu.

Doğmakta olan Güneş'e, kraliyet bulutundan birkaç dakika uzaklıkta düz bir bulutun üzerine kurulmuş en yakın şehre

doğru uçmaya başladı. Hava yumuşak ve temizdi. Ufukta beliren renkler seher vaktinin geldiğini işaret ediyordu. Genç kadın çocuğunun bu yolculuktan sağ çıkıp çıkmayacağını bilmiyordu ama kararını çoktan vermişti. Hava denetçilerinin görüş mesafesinden çıkar çıkmaz, şehre gitmek yerine, bulut tabakasından geçip yeryüzüne doğru uçmaya başladı. Güneş ışığını hiç görmeyen ovaların üzerinde süzöldükten sonra batıya doğru yöneldi.

Talan edilmiş ormanlara ve kurumuş göllere bakmadı. Doğacak bebeğinin Tiran'dan uzak bir yerde büyümesi için kendini feda eden arkadaşlarını düşünödü yol boyunca.

Anna onun yerine yatağına yatmıştı, böylece yardımcıları Kae'nin ortadan kaybolduğunu hemen anlayamayacaklardı. Kae kaçtıktan birkaç dakika sonra ise, Lise, Debbie ve Lea hava motorlarıyla kuzeye, doğuya ve güneye doğru uçmaya başlayacaklardı. Görevleri olabildiğince uzun bir süre Tiran'ın askerleri tarafından takip edilmekte... Askerler onları yakaladığında başlarına ne geleceğini bilmelerine rağmen hiç düşünmeden arkadaşlarına yardım etmeyi kabul etmişlerdi.

Arkadaşlarının sadakatini düşünürken Kae Drake göz yaşlarını tutamadı ve ağlamaya başladı. Ancak geri dönmesi söz konusu bile değildi.

Tiran'ın krallığının batı sınırı olan dağların üzerinden geçti ve okyanusun üzerindeki uçsuz bucaksız gökyüzünde uçmaya devam etti.

Kae Drake üç gün boyunca durmadan uçtu. Ona verilen bilgilerin doğru olmaları için yıldızlara dua ediyordu. Ayrıca çocuğunun özgürce yaşayabilmesi için yapılan fedakârlıklardan ona asla söz etmeyeceğine yemin etti. Bu

yük Kae'nin tek başına taşınması gereken bir yükü, çocuğunun değil.

Aç, susuz bir şekilde motora sıkıca sarılmış ilerlemeye devam etti ama ufukta tek bir bulut bile görünmüyordu.

Kaçışının dördüncü gecesinde, kadının dayanacak ne fiziksel ne de ruhsal gücü kalmıştı. Fırtınayı son anda görme-siyle kaderini rüzgâr ve şimşeklerin ellerine bıraktı.

Fırtınanın kuvvetiyle motor bir bulutun sert yüzeyine çarptı ve Kae Drake bilincini kaybetti.

Uyandığında çeltik tarlalarının ortasında, bir evin daracık yatağında buluverdi kendini. Tuhaf giysiler giymiş kadınlar bir uzaylı görmüşçesine Kae'yi inceliyordu. Gökyüzünden düşen bu yabancıya bakmak istememişler, yaralarının iyileş-memesini ve ölmesini dilemişlerdi. Ancak Kae Drake kadın-lardan korkmadı, aksine onlara gülümsedi. Güzel gözlerini gökyüzüne çevirdi, hayatta olduğu için yıldızlara ve rüzgârlara teşekkür etti. Arkadaşları boşuna kendilerini feda etmemişti. Kae, Kuzey Bulutları'nın sürgün bulutunu bulmuştu. Şiddet-ten ve savaştan kaçmış, Tiran'ın işgal ettiği krallığın vârisi, prenses Myrtille Landow'ı korumak için hayatlarını riske atmış insanların yaşadığı bulutu bulabilmişti.

Blueberry köyü okyanusun ortasında bir yanardağın üs-tündeki minik bir bulutun üzerine kurulmuştu. Fırtına etkisi-yile bulut tüm gece boyunca iyice sallanmış, ama uçsuz bucaksız gökyüzünde tek başına durmayı başarabilmişti.

Kae Drake mutluydu. Doğacak çocuğu burada büyüye-bilecek ve Tiran'ın yasakladığı bilimleri öğrenebilecekti.

Ancak Blueberry'de hayat beklediğinden çok daha zor-du...

“Hava motorunun üzerindeki armayı gördünüz mü? Bu kadın Tiran’ın krallığından geliyor!” diye hemen konuşmaya başladı köylüler.

“Onu hemen okyanusa atmalıydık! Bize uğursuzluk getirecek bu kadın!”

“Albay’ın kadının niye bizle kalmasını istediğini anlamadım!”

“Güzel olduğu içindir, ne olacak! Karısı ne diyecek bu işe acaba?”

“Hiçbir şey demez! Briggsler kesinlikle kafayı yedi!”

Çok kısa bir süre sonra Blueberry’nin yöneticisi Albay Briggs dedikodulara son verdi. Yabancı kadının köye gelmesini yasakladı, prensesin sorumluluğu da Kuzey Kralı tarafından ona verildiği için ancak kendisi kadınla konuşabilirdi.

Kae Drake tek kelime etmeden verilen kararı kabul etti. Çocuğunun Tiran’ın krallığından uzakta büyümesi için her şeye razıydı.

Birkaç ay sonra oğlu Tristam dünyaya geldi.

Aradan yıllar geçti. Albay herkesin gözünü alan ve aynı zamanda rahatsız eden güzel tuhaf kadınla daha çok ilgilenmeye başladı. Kadına niye güvendiğini, niye Blueberry’de kalmasına izin verdiğini bilmiyordu ancak genç kadının olağanüstü bir güce sahip olduğunu hissedebiliyordu. Kae Drake’in kim olduğunu anladığında –Tristam o zaman beş yaşındaydı– bütün taşlar yerine oturdu.

Albay, diğerlerinin ne düşüneceğini hiç umursamadan, Tristam’ın Myrtille ve bulutta doğan diğer çocuklarla aynı eğitimi almasına karar verdi.

“Bu ne rezalet! Bu veledin prensesimizle aynı ortamda olmasına izin veremeyiz! Annesi düşmanımız!” diye söylendi Blueberry sakinleri.

Ancak Albay hiç kimseyi dinlemedi, böylece Tristam okulla tanıştı. Çok geçmeden, bütün öğretmenleri Tristam’ın gelmiş geçmiş en kötü öğrenci olduğunu söylemeye başladı... Albay’ın oğlu Tom Briggs olmasaydı, Tristam yapayalnız kalacaktı. Tom ile arkadaş olmuş ve her gece bulutta yasak olan yerleri keşfe çıkmaya başlamıştı.

Büyüdükçe Tom prenses Myrtille’den bile daha başarılı olup Blueberry’nin en iyi öğrencisi oldu. Tristam sürekli yolculuk ve macera hayalleri kurarken, Tom ile diğer çocuklar büyük bir tutkuyla bilimleri ve dünyayı hissetmeyi öğreniyorlardı.

“Bir gün hepiniz Majestemizin yanında yer alacaksınız. Eğitiminiz tamamlandığında hepiniz dünyayı nasıl kurtarabileceğinizi biliyor olacaksınız” diyordu öğretmenleri Myrtille’in önünde eğilerek.

Fakat öğrenciler eğitimlerini tamamlayamadı...

Myrtille’in doğumundan on iki yıl sonra, Tiran’ın ordusu prensesin saklandığı bulutu buldu, prensesle köylüleri tutukladıktan sonra Blueberry’yi yok etti.

Buluttan sadece Tristam ile Tom kaçabildi. Kae Drake’in geldiği motorla kaçtılar. Annesinin dedikleri doğrultusunda Tristam ve Tom yedi devasa bulut üzerine kurulmuş Beyaz Kent’e gitti. İki arkadaş Beyaz Kent’te Yage Heather ile tanışıp ve prenses Myrtille Ladnow’un Tiran tarafından idam cezasına çarptırıldığını öğrendiler.

Yage Heather prensesi kurtarma görevini kentin eski polis şefine, sadık Yüzbaşı Wahking’e verdi.

“Bana emrettiğiniz görev intihar etmekle aynı şey!” dedi Yüzbaşı.

Ancak yine de görevi kabul etti ve yanında Tristam ile Tom’u da götürdü.

Prensisi kurtarma operasyonu felaketle sonuçlandı. Tiran’ın askerleri Tom’u yakaladı, Myrtille, Tristam ve Yüzbaşı Wahking, herkesin sonunun geldiğini düşündüğü bir dünyadaki bir ormanın ortasına düştü.

BİRİNCİ KISIM
FORESTHILL

1. Bölüm

Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Shanni nefes nefese kalmış olmasına rağmen ormanda elinden geldiği kadar hızlı koşuyordu. Ağaçların dalları yüzüne çarpıyor, çalılıklardaki dikenler canını acıtıyor ve giysilerini yırtıyordu; ancak Shanni durmadan koşmaya devam ediyordu. Köpekler izini henüz bulmasalar da eninde sonunda onu bulacaklardı. Bu kesindi. Bir an evvel nehre ulaşmalıydı! Kurtulmak için tek şansı buydu.

Aniden beyaz bir ışık Shanni'nin etrafındaki ağaçları aydınlattı. Arkasında yeryüzünü ve gökyüzünü titreten olağanüstü bir gök gürlemesi duyuldu. Yıldırım yine ormana düşmüştü, ama Dünya'nın bu tarafına daha önce hiç bu şiddetle düşmemişti.

“Yıldırım bu... Doğanın bir parçası...” diyerek korkmaya çalışıyordu. Fakat gözlerini gökyüzüne doğru çevirdiğinde, doğal bir şey olmadığını anladı. “Tiran fırtına bulutlarını savaş silahına dönüştürmeyi öğrenmiş. Şimşekleri yapmayı biliyor” demişti köyün başkanı en son heyet toplantısında. Demek bu fırtına Tiran'ın işiydi!

Shanni bir anda korkudan ürperdi. Ormandaki fırtına doğal bir fırtına değildi. Tiran, bulutlarda devasa bir rüzgâr

fabrikası kurmuş ve bununla birlikte devasa bir bulut oluşturmaya başarmış olmalıydı. Yukarıdan askerler ok fırlatıyordu. Bu oklara metal ipler bağlanmıştı, böylece yıldırım da okların düştüğü yerlere çarpıyordu... Shanni'nin yaşadığı ormanın üzerindeki bulutta yer alan Scinty Town'da yaşayanlar kâbus gibi bir gün geçiriyorlardı herhalde.

“Her şeyi yok edecekler!” diye söylendi kendini bir anda çaresiz hisseden genç kız. Tiran kadar güçlü birine karşı nasıl savaşılabilirdi ki? Savaş için bulutları kullanmayı bilen bir deliyle nasıl mücadele edilebilirdi ki? Köyündeki hiç kimse Tiran'ın karşısında nasıl korunabileceğini bilmiyordu.

“Ama prenses bilir!” diye düşündü Shanni. Bu düşünce onu biraz cesaretlendirdi.

Bir saat önce, şimşeklerin arasında, uçan bir kanadın gökten düştüğünü görmüştü. Ahşap sopalara bağlanmış bir bez parçasıydı ve ormanın bittiği yerde batıda bir yerde düşmeden önce doluya ve yağmura maruz kalmış ve tepelerin üzerinde süzölmüştü.

Prensesin bu kanada bağlı olduğundan emin olan Shanni köyün başkanına haber vermek için koşmaya başlamıştı. O sırada ormanın üzeri savaş alanına dönüşmüştü. Hava motorları durmaksızın bir o yana bir bu yana uçuyor ve ateş ediyordu. Ama maalesef Tiran'ın askerleri genç kızı görmüş ve ona yakın bir yere konup peşine köpekleri salmışlardı.

Shanni dalların üzerinden atlıyor, dikenli dallara dikkat etmeye ve yerdeki çukurlara düşmemeye çalışıyordu... Saçlarından süzülen ve kimi zaman görmesini engelleyen yağmur damllarına rağmen hiç tökezlemiyordu. Çamur ayakkabı-

larına yapışıyor olsa da ağaçların arasından kaymadan süzülüyordu.

Onu takip eden askerlerin hayatlarında daha önce ne yeryüzüne ayak bastıklarını ne de orman gördüklerini biliyordu. Gökyüzünde savaşmaya alışık olabiliyorlardı ama orman Shanni'nin uzmanlık alanıydı.

“Bulutlarda yaşayanlar yeryüzünün kirli olduğunu, nefes almanın, dolayısıyla da hayatın imkânsız olduğunu düşünüyorlar. Köyümüz gibi yerlerin olduğunu bilmiyorlar” diye anlatmıştı bir gün Gökyüzü Tarihi öğretmeni Bayan Blouski.

Shanni'ye çok yakın bir yerde bir yıldırım daha düştü ve asırlık bir meşe ağacı paramparça oldu. Genç kız koşmaya devam etti. Ormanda askerlerden daha iyi olabiliyordu ama havalamaları daha da yakından duyulmaya başlanan köpeklerden daha çevik değildi.

Yorgunluk ve acıyla mücadele etmek için Shanni çevresindeki bitkilere odaklandı. Bu ormanda doğmuştu. Kokuları, şekilleri ve renkleri sayesinde tüm bitkileri ayırt edebiliyordu. Yaralarını sarmak için kim bilir kaç kere bitki toplamıştı! Scinty Town'un kurulduğu ve ormanın Güneş görmesini engelleyen devasa düz gri bulutu izlemek için Shanni bu ağaçlara kim bilir kaç kere tırmanmıştı?

“Bulutların üzeri her zaman mavidir” diyordu Bayan Blouski. Shanni öğretmenine kesinlikle inanmamıştı! Ancak bu sabah öğretmenin dediklerine kendi gözleriyle şahit olmuştu.

Tiran'ın askerleri Scinty Town'ın bulutunda bir delik açmıştı ve böylece Shanni gökyüzünün mavi rengini görebilmişti. Mavi renginin bu kadar derin, bu kadar parlak, başka bir deyişle bu kadar mavi olabileceğini hiç düşünmemişti.

“Askerler prensesi bu delikten atacaklar. Buluttan düşüp yere çakılacak...” demişti Shanni’nin köyünde yaşayanlardan biri.

Shanni’nin yanakları yorgunluktan kıpkırmızı olmuştu, ayakları da inanılmaz derecede ağrıyordu. Havlamalar artık o kadar yakından geliyordu ki Shanni her an köpeklerin dişlerini hissedeceğini düşünüyordu.

Aniden yaklaşık yüz metre ileride bir yansıma gördü. Nehirdi bu!

“Başardım!” diye haykırdı.

Mantarla kaplı bir ağaç gövdesinin üzerinden atladı, ağaçların arasından geçti, nehrin kıyısına vardı ve hemen nehre daldı. Yağmur o kadar şiddetli yağıyordu ki nehir sanki fokur fokur kaynıyordu. Suyun yüzeyinde yüzen yaprakların altına daldı. Gözlerini ve ağzını sımsıkı kapatarak, kıyıdan uzaklaşmak için olabildiğince hızlı yüzmeye başladı. Bulutta yaşayan insanlar Yeryüzü’nden korkmakta haklıydılar: Nehrin suyu zehirliydi. Kirlilik toprağı ve akarsuları zehirlemişti.

Birkaç metre sonra Shanni nefes almak için başını sudan çıkardı ve arkasına baktı. Köpekler daha gelmemişti. Onlardan kaçabilecekti! Tekrar suya daldı ve nehrin diğer kıyısına ulaştı. Kıyı boyunca duran ağaçların uzun yapraklı dalları onu koruyacaktı.

Tekrar arkasına baktı. Askerler nehre ulaşmışlardı. Bağırıyorlar, köpeklere suya atlamalarını emrediyorlardı. Ancak köpekler suya girmemekte direniyordu. “O kadar da aptal değiller” diye düşündü Shanni gülümseyerek. Başarmıştı! İzni kaybettirebilmişti.

Artık köyüne dönüp bu inanılmaz haberi verebilirdi.

“Prenses hayatta, bundan eminim... Prensesi kurtarmak gerek!” diye mırıldandı bir bitki perdesinin onu gizlediği yerden çıkarken.

